

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5604

гр. София, 30.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **940** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК.

Образувано е по искане от 30.05.2023г. на М. М. К., подадено чрез адв. К. И. М. за допълване на определение № 4092/15.05.2023г., постановено по адм.дело № 940/2023г. по описа на АССГ, II-ро отделение, 22 състав.

В молбата са изложени съображения за непълнота на съдебния акт, защото в диспозитива му липсвало произнасяне по реда на чл.130, ал.4 и чл.135, ал.2 от АПК за изпращане на делото на компетентния съд, който да разреши спора по правилата на ГПК.

Ответникът- изпълнителен директор на АГКК не изразява становище във връзка с депозираната молба за допълване на съдебния акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните в молбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Пред настоящата инстанция е било образувано адм.дело № 940/2023г. по жалбата на М. М. К. срещу отказ, обективиран в писмо № ИЛ-101/3/11.01.2023г. на изпълнителен директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър /АГКК/.

С определение № 4092/15.05.2023г., постановено на основание чл.159, т.1 АПК е била оставена без разглеждане жалбата на М. М. К. срещу отказ № ИЛ-101/3/11.01.2023г. на изпълнителен директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър /АГКК/.

Определението не е влязло в законна сила, срещу него е подадена частна жалба вх. № 20987/05.06.2023г.

Съгласно разпоредбата на чл.176, ал.1 от АПК, когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, той по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. От цитираната разпоредба

следва, че постановяване на допълнително решение /определение/ е възможно тогава, когато съдът е пропуснал да обективира част от формираната си воля относно предмета на делото. В разглеждания казус предмет на спора по адм.дело № 940/2023г. е била преценката за законосъобразност на обективирания в писмо № ИЛ-101/3/11.01.2023г. на изпълнителен директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър отказ да бъде заплатена на жалбоподателката сумата от 200.00 /двеста/ лева, представляваща направени от нея разноски по изпълнението на влязъл в законна сила съдебен акт.

Според правната теория, непълно е решението, респ. определението когато липсва формирана воля на съда относно част от спорното право или по един от предметите на иска, или по допълнителни искания, свързани с главния спорен предмет. В настоящия случай, е разгледан целия предмет на спора и съдът се е произнесъл по него. Изложил е доводи относно недопустимостта на жалбата, поради липсата на годеен за оспорване административен акт. Като е посочил, че предявената жалба е недопустима на основание чл.159, т.1 АПК и я оставил без разглеждане, този съдебен състав в диспозитива на акта от 15.05.2023г. е формирал воля по целия предмет на въведения съдебен контрол.

При непълното решение законът има предвид абсолютната липса на изразена в диспозитива на съдебния акт воля на съда относно целия спорен предмет, очертан с фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата и от съдържанието на претендираното право, каквато липса в конкретния случай и не се констатира. За да е налице хипотеза на непълно решение /респ. определение/ е необходимо съдът да не се е произнесъл изчерпателно по направено искане. Постановяването на допълнително решение /респ. определение/ предпоставя такава непълнота, която може да се отстрани, без да се променя постановения вече правен резултат. Не е налице непълно решение, когато съдът е отразил напълно формираната своя воля, какъвто е настоящият случай. Недопустимо е в производството по реда на чл.176 ал.1 от АПК да се иска изменение на постановено съдебно решение /определение/, т.е. да се иска de facto постановяване на нов съдебен акт, като напр. с друг правен резултат или пререшаване на спора. След като настоящия състав се е произнесъл по жалбата на М. М. К. срещу оспорения акт- отказ, обективиран в писмо № ИЛ-101/3/11.01.2023г. на изпълнителен директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, то липсва неразгледан и нерешен въпрос, който да може по реда на чл.176, ал.1 АПК допълнително да се изследва.

Предмет на делото са разпоредените с административния акт субективни права и задължения спрямо адресата му и респ. следващото от това негово процесуално право да сезира съдът с искане за защитата им. В този смисъл непълно е решението / респ. определението/, което не съдържа произнасяне по съществуването и отменяемостта на оспорените разпоредени права. В случая, с определение № 4092/15.05.2023г., чието допълване се претендира, жалбата е оставена без разглеждане, а производството по делото е прекратено. Не е налице друго искане в жалбата, по което съдът да не се е произнесъл.

Тук е мястото изрично да се посочи, че производството по делото е прекратено на основание чл.159, т.1 АПК, а не на основание чл.130, ал.4 или чл.135, ал.2 АПК. Съдът е приел, че атакувания акт не е административен по см. на чл.21, ал.1 от АПК, защото изпълнителният директор на АГКК, не действа като административен орган, а като представляващ длъжника по частното парично вземане. Изложено е, че между

страните е възникнало частноправно отношение, по което АГКК не формира воляизявление в качеството си на публичноправен субект. Съдът не е прекратявал производството по делото поради неподведомственост на спора, респ. поради родова неподсъдност на спора, а единствено е счел, че актът, който се обжалва не подлежи на съдебен контрол по правилата на АПК. Ето защо и след като процесът пред тази инстанция не е преустановен поради наличието на хипотезите по чл.130, ал.4 или чл.135, ал.2 АПК, то определението не следва да съдържа диспозитив, с който делото да се изпраща за съответния надлежен съд, така както претендира М. М. К.. В действителност, жалбоподателката, чрез допълване на определение № 4092/15.05.2023г. цели да се измени волята на съда, като постигне резултат в своя полза, посредством съвсем различно правно основание. В определение № 4092/15.05.2023г. този съдебен състав не е излагал мотиви, че спорът между страните следва да се реши от граждански съд по правилата на исковия граждански процес, за да се изпраща делото на друг компетентен съд.

В заключение и предвид на това, че абсолютна предпоставка да бъде допълнено едно съдебно определение е пропуск на съда да разгледа част от предмета на делото, което в конкретния случай не е налице, искането с правно основание чл.176, ал.1 АПК се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 176, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 22-и състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане от 30.05.2023г. на М. М. К., подадено чрез адв. К. И. М. за допълване на определение № 4092/15.05.2023г., постановено по адм.дело № 940/2023г. по описа на АССГ, II-ро отделение, 22 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 - мо дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Съдия: